

skal falde ind under Loven, saa snart den, der udfører den paagældende Fragtkørsel, medtager Gods fra forskellige, hinanden uafhængige Personer, vil det faktisk sige, at al Transport med Lastautomobiler skal have Koncession for at maatte foregaa.

Naar jeg til Trods for disse kritiske Bemærkninger alligevel ønsker Lovforslaget fremmet og ønsker, at den Udvalgsbehandling, der nu er bebudet, maa blive hurtig, skyldes det en bestemt Ting, som den højtærede Minister jo meget vel ved, nemlig at der her i Lovforslaget findes en sidste Linie, efter hvilken § 19 i Lov om Færdsel af 1. Maj 1923 bortfalder. Det er efter min Opfattelse nødvendigt, at denne Paragraf bortfalder inden Samlingens Slutning, det er nødvendiggjort ved den Lov om Afgift af Motorkøretøjer, hvis Gennemførelse nu er sikret i det andet høje Ting, idet Forholdet overfor Ruteautomobiler her i Landet ellers vil blive urimeligt og vil blive anderledes, end det har været Rigsdagens Mening og Forudsætning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Jeg takker de ærede Medlemmer, der har haft Ordet, og forstaar paa deres Udtalelser, at det er Hensigten at søge det foreliggende Lovforslag gennemført, saa vidt muligt uændret. Jeg maa dertil sige, at Lovforslaget, som det foreligger her, efter min Mening er i en forsvarlig Skikkelse, saa at jeg, som jeg ogsaa udtalte, kan anbefale det til det høje Tings Vedtagelse.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var inde paa, at der skulde foretages en Revision af Loven om 3 Aar. Jeg forstaar, at det var for at gøre det Udvalg, der foreslaas nedsat, treaarigt. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Ulrich i den Betragtning, at det er et Udvalg, som nedsættes alene for at medvirke til en Regulering af den nuværende Rutekørsel her i Landet, og jeg mener, at 2 Aar er tilstrækkeligt dertil; der er derfor ikke nogen som helst Grund til at udvide Udvalgets Levetid ud over disse 2 Aar.

Baade det ærede Medlem Hr. Ulrich og det ærede Medlem Hr. Steen var inde paa Betragtninger om Fragtmandskørsel. Jeg skal ikke komme dybere ind derpaa, men maa sige, at det for mit Vedkommende maa være Hensynet til Beboernes Interesser, hvor Ruterne gaar, der maa være bestemte med Hensyn til at give Tilladelse eller ikke give Tilladelse, naturligvis ogsaa, saaledes som Lovforslaget paabyder, under Hensyn til de bestaaende Jernbane- og

Postruter eller Sporveje for Persontrafikken Vedkommende, Baner for Godstrafikkens Vedkommende. For mig maa det overvejende altsaa være Beboernes Interesser.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich var inde paa Spørgsmaalet om Særafgift for Rutebiler. Jeg har hverken i dette høje Ting eller i det andet høje Ting stillet noget Forslag derom, og der er heller ikke stillet noget Ændringsforslag derom, saa jeg har for saa vidt ikke haft Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet, men for mit personlige Vedkommende vil jeg gerne sige, hvad jeg ogsaa har sagt i Udvalget angaaende Motorafgift her i Folketinget, at jeg har den Opfattelse, at navnlig Rutebilerne, for øvrigt ogsaa Lastbilerne, ikke har faaet en Afgift, der svarer til det Slid, de paafører Vejene.

Jeg vil paa ny opfordre til at søge at gennemføre dette Lovforslag saa hurtigt, som det lader sig gøre, saaledes at det kan blive ophøjet til Lov inden den 1. Juli, og der ikke skal komme Konflikt mellem Afgiftsloven og denne Lov.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen var inde paa, at Udvalget ogsaa kunde have Betydning for Afgørelsen af visse Stridigheder mellem Amter og Kommuner eller faa Amtets Udtalelse derom. I første Omgang tror jeg nu, det vil være af megen Værdi at have et saadant Udvalg, fordi der virkelig skal gøres et stort Oplysningsarbejde ude omkring i Landet, men naar dette er endt, mener jeg ikke, det vil være af nogen større Betydning; thi jeg tror ikke, det Antal nye Ruter, der vil komme, naar man er igennem første Omgang, vil blive større, end at det let vil kunne overses af Ministeriet for offentlige Arbejder og retledes derfra. I øvrigt er Forholdet jo dette, at i Henhold til baade dette Forslag og Færdselsloven er det Ministeriet for offentlige Arbejder, der allerede nu afgør, hvorledes Forholdet skal være, hvis Kommunerne ikke kan blive enige.

Det ærede Medlem Hr. Steen var inde paa, hvad man forstod ved Fragtmandskørsel i fast Rute. Man forstaar det, der staar i Lovforslagets § 1. Der staar der ret tydeligt, at ved fragtmandskørsel forstaas Kørsel i Rute til samtidig Befordring af Gods for flere af hinanden uafhængige Personer. Der kan vist ikke være nogen Tvivl om, hvorledes det skal forstaas. Der behøver ikke at være nogen bestemt Køreplan, men det maa naturligvis være en fast Regel, at vedkommende kører en enkelt Dag eller enkelte Dage, som han nu paa Forhaand har faaet Tilladelse til, og saa ogsaa